

A' ROMAI TSÁSZÁRI ÉS AP. KIRÁLYI FELSÉGNEK
KEGYELMES ENGEDELMEVEL.

Indult BÉTSBÖL Szeredán 23. Juliusban. 1788.

Nagy hit kell most az olvasáshoz!

Egy Német Ujság-leveleket olvasó kitsiny hitű
valaki, ki a' mostani ezer fejű, de többnyire
számár-fülű tudósításoknak igazságát az arany' mé-
rőben kívánván meg-fontolni, miden gránum fogyat-
kozásért 4 krajzárral kíváná azoknak írójit káro-
sítani — nó! — lennének Pánkrótok! — A' mi Ma-
gyar Kurirunk — ki — bátor ollykor a' maga szá-
ja izét a' Világ és az Olvasók' inyéhez szabni kén-
telenítették is — és az Ujságot hordozó nagy hitű-
séghez is alkalmasint hozzá szokott — még is a' min-

gyárt itt következő tádólitásoknak igazságát n
den gránum hiba nélkül valóknak lenni nem hlt
— azonban — minthogy már ezen hírek a' Közi
ség' kezében, szájában és fülében forognak, 's mi
is történhettek'; hogy a' mi Süket-Némák Typ
gráfiájában lakó Kurirunk süketnek és némának le
ni ne láttassék, elé beszéli a' maga jóakaró Olv
fóinak a' híreket a' mint vette, hallotta és olvasa
— azonkívül, hogy valakit kényszerítsen azokna
el-hitelére mind addig, míg magunk azokat az igaz
ság mérőjében hiba nélkül valóknak találhatjuk.
Egy Német Levélből ezt olvasza a' Kurir:

Móldovában fokkal gonoszabbúl viselik mag
kat a' Törökök. mind Serviának és Bosniának sz
leiben: gyakran a' Prut folyó-vízének partjain ere
renként jelentgetik magokat, és a' hól módot lá
nak benne, Jalsi-körül a' mi Sergeinkel gyakran
tsatáznak: mint a' múlt h. 25-dikén 2000 Törökök
Jalsihoz igen közel érkezvén, midőn Gralm. kába
Ur a' felleg Várból keményen tüzeltetne rájok, a'
Szkintje hegye mellé húzák magokat, és ott Tábor
ba szállanak: azonban — Meg-értvén ezen fő Vez
Ur, hogy azok többnyire gyülevész rendéletlen Nép
ből állanak; hirtelen a' Városból rájok ütven, 's
azonban hátulról is 200 hadi-vadászók és 400 g
logok az erdőből ki-jöven, azoknak tüzet adának
Ezen szorult állapotjokban ezen gyülevész Törökök
közzül, a' kik meg-maradhattak, azok, minden ja
vaikat el-hagyván, nyakra före szaladtának a
Pruth-vize-felé; kiket a' miénk egész Sirásküig ker
getvén és, azokat többnyire útól-érvén mind le-af

piták: Ezen tsatában részünkről 40-en estenek-el,
és meg-annyin sebesítetttenek-meg: az ellenség köz-
zül pedig, kik között a' szfzonyok és gyermekek is
fokon valának, leg-alább-is 2000-en maradtak hal-
va a' tsata helyén. — Már ezt az Érd. Olvasók
rosszlják-meg; a' Kurir így olvasta — igaz-é vagy
nem? majd meg-tudjuk Tsernovitzból; ha tsak a'
Kurir tudósítója el-nem alutt. — Már e' követe-
zendőt az egész Világ igaznak kiáltja, 's a' Kurir-
is alkalmasint hiszi. t. i.

Mái napon vettük (szól az író) azon bizonyos
és fontos tudósítást, hogy a' Muszka hajós Sereg
Hertzeg Naszsaunak vezérlése alatt Jun. 28-dikán
és 29-dikén másod izben Oszakovnál a' Törököket
meg-támodván, azokat igen ditsőségesen meg-gyöz-
te: 8 nagy hadi-hajójokat, mellyek egy egy Kastély-
hoz hasonlók, minden hadi-készületjekkel edgyütt
el-fogta. Az el-fogott hajók között találtatik a' Tö-
rök Tengeri fő Vezérnek vagy a' Kapután Balsá-
nak tulajdon hajója-is, a' ki maga egy kis tsona-
kon alig, szaladhatott-el: nem külömben a' Vice Ad-
mirál hajója-is el-fogottatott. Ezen ütközetben 2000
Törökök halva, 3000-en pedig elevenen jutattok
fogságságra a' Muszka kezekbe; hát még mennyin
nem vesztek a' Tengerbe, midön a' többi hajóknak
nagyobb része vagy el-merítettetett vagy el-égett,
vagy igen kevés szaladhatott-el. A' mi leg-pompá-
fobb a' Hertzeg Naszszau győzedelmében az, hogy
a' maga halotjainak és sebesseinek száma mind öz-
ve tsak 130-ra mégyen. Már ezen szentelt Vitéz
Naszszau (a' ki még a' Gibráltár Vára alatt viselt

dolgaiért mindeneknek szeretetét meg-érdemlette va
la) egészzen Oszakov alá ment, hogy azon Vára
a' Tengerről ostromolja; Hertzeg Potemkin pedig
ezt szárazon annyira körül vette vala midőn ezen
tudósítás iratott, hogy kevés idő alatt annak os
tromlásának ki-minetelét-is meg-fogjuk hallani. A'
Muzsikáknak ezen kétszeri győzedelmekre Hertzeg
Kóburgnak egy sebes-posta vitte-meg a' hirt: má
ez Lembergben-is közönségesen ki-hirdettetett, és
valósággal minden pizkálódóknak kétségeken ki
vül helyheztetett igazság. Több bizonyágnak ok
ért ide iktatunk edgy Bender mellől jött Levelet,
a' melly ezen győzedelmet igen kevés külömbbség
gel így foglalja magában: „Kedves Barátom' Her
tzeg Nafzszau által a' Törökök a' Tengeren má
lokszor-is rútúl meg-verettek; a' fő Admirálnak e
gész Serge el-szélelzetett; Nafzszau, az a' tsendes
Vézér; a' kit késedelmezőnek tartunk vala; bezzeg
ki-pótolta várakozásunkat; mert álméltodásra mélt
tó dolgot tselekedett a' Tengeren: mint egy 10 ha
jókát épen és romlóva el-fogott, a' többit el-merít
tette, égette és el-kergette: maga ugyan a' fő Ad
mirál egy tsonokban el-fzaladván maga életét meg
tartotta; de az ő Népe közzül tűz és víz által kö
zel 6000-en hóltanak-meg, egy néhány-ezeren pe
dig fogságba estének. A' kiknek életek meg-mara
dott-is, tsak a' szél és a' vak szerentse vitte-ki őket
a' vezedelemből; mert az egész hajós Sereg annyira
meg-vólt remülve és zavarva, hogy, ha Her
tzeg Nafzszau (a' kit itt tsak nem imádva tisztel
most minden és a' kiknek tsak nevével is ki-rázza a'

Törököt a' hídeg) még egyszer meg-szorithatja őket; bizonyosan el-fog válni a' Tengeren a' dolog, a' vizen való tsatázásnak — 's talám a' Török kevély hatalomnak-is vége lészén. Továbbá irhatom, hogy Hertzeg Naszsaunak már kétszeri győzedelme olyan bizonyos, hogy semmi kétség azokhoz nem férhet. — Az első győzedelméről Hertzeg Naszsaunak, melly Jun. 18-dikán történt, már ez előtti Levelünkben emlékeztünk vala; most pedig ujjonan arról egy bizonyos tudósítást vettünk; a' melyből azt látjuk, hogy akkor az Oroszok csak 3 Török hajókat fogtanak vala-el, a' benneek lévökkel; nem-is vólt az akkori ütközetben a' Török Tengeri fő Vezérnek egész hajós Serge jelen, hanem annak csak egy része. — Már e' következőhöz nagyobb hit, kívántatik: t. i. „

A' melly Szabad-seregbeliek Temesvárra Jun. 16-dikán egy néhány Török fejet vittének vala-bé; azok igen sok szép Török fegyvereket adtanak-el jó drágán; mellyekből által lehetett látni, hogy azoknak ezelőtti tulajdonosai nem alá-való Törökök lettenek légyen. Ugyan azon Szabad-seregbeliek beszélik azt-is, hogy Bukoresihez nem meszse, a' miéinkel edgyesült Orosz Sergek edgy 30-ezer főből álló Török Serget olly bámúlást érdemlő vitézséggel győztenek-meg, hogy abból csak 8-ezer szabadhatott-el, a' többi mind a' Halál vagy a' mi Népünk' keze között maradának. — Sokotska 22-ezer Török egy húzomba — meg fogunk mi itt még óltsoiban-is alkudni a' következő Levelekben. — Midön ezen tudósításokat írnök éppen

kor érkezék egy hirtelen irt tzedulánk Bukovinából, mely-szerént Hertzeg Kóburghoz-is meg-hozta edgy Orosz Kurir Hertzeg Nafzsaunak a' Török Tengeri hajós Sergen lett, és fellyebb meg-irt győzedelmét; sőt ezen tudósítás-szerént az-is kétszégben hozatik, hogy vallyon maga a' Kapután Bafsa nem fogottatotté-el itt? mert tsólnakra lett szállása és szálladása után utánna indultanak vala. Ezt a' hírt vévén Hertzeg Kóburg; a' vele edgyösült Soltikoff Orosz Vezérral még nagyobb pártba vették Khotinomat, és minden órán meg-haljuk mitsoda tántzót járattak a' Törökökkel. — Hogy áll a' Török és a' mi Nagy Táborunk? földi! azt kérdé a' napokban egy Bánátból Bétsbe Ökrököt hajtott Parafztól egy valaki, — biz az Uram (felet emez) tsak úgy mind két egymással veszekedő kakas állott; Mik tsak egymás szemibe néznek és agyarognak. — 9-dikben írják Zagrábból, hogy egynéhány napokkal ez előtt Károly Váratt mindent el-fogott vala a' rettentő félelem; mivel egy néhány ezer Törökök 4 órányira innen ölzve-gyűlvén azt gondolták vala, hogy minden bizonynal reájok akarnának ütni: a' lárna-fákat minden-felől meg-gyújtották vala, a' nem mezfize fekvő Szluiner Regimentet és a' Dunalák 3-dik Batalionját a' Városba szállíták és a' Parafztok ezekkel edgyütt a' magok óltalmokra készülnek vala; de a' Törökök közelebb nem jövének. — Dubitzánál-is még tsak úgy áll a' Hertzeg Liktenstain Tábora, az appró tsetépatékon kívül, mellyeket illy nagy Táborból szégyen volna említéniünk, semmi nevezetes nem történt. —

A' Fő-Hadi-Tanátstól ki-adandó tudósítások
 iránt mindenkor előre nagy várakozásban és re-
 ményekkel vagyunk, hogy már valaha fontos és
 részünkről halznos történeteket fog magában fog-
 lalni, s mikor leg-inkább ásitoznánk reája, tsak e'
 következő approságokat olvassuk benne, hogy:
 (...) Hertzeg Liktenstainnak jelentése szerént Jun.
 28-dikán a' Novi mellett fekvő Török Táborból,
 mintegy 100 foból álló tsoport, Kruppanál az Un-
 na hidjan keresztül jöven, a' Banátba Szirovátznál
 be-utni szándékozott; de 29-dikben ezen tsoport
 Török a' miénk által két részre szakasztatván, egy
 része az Unna partjan, más része a' hegyeken ál-
 tal vízszá vették. Itten a' Törökök közül 4 e-
 főt-el, részünkről pedig még tsak sebet sem kapott
 senki. — — — Ugyan azon napon és azon
 Török Táborból Szergárnál egy néhány Törökök
 preda után lefelkedvén, midőn kettőt közüllök a'
 miénk el-ejtettek volna, a' többi el-rejtette magát;
 de következő éjfélszakan Szergárnál és Zavor-
 nyiknál feles Törökök tsoportoztak öszve, kiknek
 szándékjok vala más napon reggel a' mi őrizeteink
 közül valamellyikre rá-ütni: ezt a' szélső vigyáza-
 ton lévök észre-véven, jó reggel lármát löttek,
 mellyre a' Novi Várából tett ágyuzásunk fedele a-
 latt, Mathievitska Berdónál több Törökök szandé-
 koznak vala az Unna vizén által jöni; de a' ré-
 szünkről tett ágyuzás miatt, sem azok a' vizen ál-
 ta! nem jöhettek, sem az innen valók meg-nem ma-
 radhattak, hanem vízszá kellett magokat húzni.

Itt részünkről egysem esett-el; meg-lehet hogy a' Törökök közül esett vagy egy, de semki sem látta. — Generálm. Vallis, el-küldötte a' Likáner Rgmtbéli All-Hadnagy Dofsent egy kis Sereggel Poditsra, a' Sztekerovátzról hozzánk által szökni kívánó Török jobbágyoknak óltalmazására: ugyan akkor kiküldetett Zászló-tartó Budiszavlevits-is, az Unnats Szabad-seregbéliekkel, a' Glumáki erdő széllbe kerülni; (patrolérozni) vissza jötében ezen Zászló-tartó talált egy tsoport Törökökre, kik ellen olly vitézül óltalmazta magát, hogy azok közül 8-at el-ejtett, maga ugyan a' Zászló-tartó egy kis sebet kapott, de a' legényei közül edgyet sem vesztett-el. — A' Szabad-seregbéliek a' Törökök közül sokakat a' gabona aratástól hordástól el-fognak, gabonájokat el-hozzák vagy el-égetik. — Hertzeg Kóburg jelenti, hogy Jul. 2-dikán a' Muszka Sergekkel edgyesülve Khotzimhoz közelebb lépett; Muszka Generál Soltikovot állította Annadolhoz a' Dnizter partjára; egy ehez közel lévő domb tetejére, a' Jászvásár-felé menő útra, a' Léven Húszárok Oberflájdinántja Karaitzai állittatott; maga Hertzeg Kóburg áll a' Rukzimi hegy-tetején, mingyárt a' Hertzeg mellett jobb kézre Prevorodéknél a' Dnizter partjáig, a' Generálm. Jordis Serge fekszik; Bilovtzen álló hajókra egy hid készítettett és jó őrizet alatt tartatik; Okopit örzi Obslajd. Barkó egy kis Sereggel; a' Kévenhülleri gyalog Kapitány Klein Svanietzben szállittatott; a' Barkó Húszárok Kapitányja Báró Kienmájer, Bráhához közel a' Rákovtzi erdőbe állittatott egy Svadrom Húszárokkal, és 200 gyalogokkal. Khotzimból a' Törökök már egy néhányszor

az igen közel lévő Bráha nevű faluba ki-ütöttek; mint Jul. 2-dikán is 30-főből állók oda által hajókat káztak; Mikre Báró Kinmájer 100 gyalogokat egy ágyúval meg-indítván, maga előre 30 Húszárossal rájok ütött, de a Törököket ezen Faluban a hátsó zokban el-bújva találta, és nem volt kivel tsatázni; azonban mind a Khotzimi Várból az ágyuzás, mind pedig itt a házakból a tüzelés a mi Húszárossainkra el-kezdödvén, Báró Kinmájer némely Húszárokkal edgyütt lovaikról le-ugroftanak; és ugy vadásztak ki a házakból a Törököket, kik közül alig találhattak meg hármát hogy le-vágják, a többi el-szaladozott: a Húszárok közül csak egy sebesített meg. Mikor már a gyalogság meg-érkezett, nem lévén kivel tsatázni, Báró Kinmájer visszafizta tért. — Hertzeg Kóburg jelenti azt is, hogy Muszka Vezér Románzov maga is már a Dnizterren által költözött, és 3 alatta lévő Gónerálokkal edgyütt már Moldovában vagyon. (**). — Mi pedig jelenthetjük; hogy ittén Bétsben tegnaptól fogva Khotzim meg-vételének igen nagy hire futamodott; de várjuk el addig míg környül-állásaival bővebben meg-értvén, meg-fogunk benne bizonyosodni. —

Elegyes Apróságek.

A F. Tsászár fris egészségben vagyon; Ferentz fő Hertzeg pedig 8-dikban a Kordonnak másfelé felét meg-tekinteni Erdély-felé el-indult, és egész Khotzimig mégyen. — Komáromban ezen h. 7-dikén

kén 4-gyermekek igen fene kegyetlen móddal ölet-
tettek meg. Ezek reggel mind a' 4-en a' magok at-
tyoknak háza földén halva el-vágott, fővel találta-
tának, és vérek rész-szerént egy edényben vala bo-
tsátva. Ezeknek a' mostoha annyok a' nyakanál
fogva az ágyhoz köttetve el-ajúlva találtaték, de
minden meg-sértődés nélkül. A' nagyobbik gyerek
13 és a' kisebbik 4 esztendő, ezek között. Az a'
tya egy szegény hajós, éppen azon időben lévén
útban, midőn vizsza-jöve, a' maga 4 gyermekeit
minden vizsgálás nélkül már a' 'Sirban talála.
Szörnyű eset, egy édes atyára nézve! Ki lett legyen
ezen gonosz szivű irgalmatlan gyilkos? nem a' mi
dolgunk keresni; kiki által láthatja.

Ezen hónapnak 4-dikén vala vége a' Török
nagy böjtnék, mely napra a' mi Táborunk szemé-
lén vigyáz vala; minthogy a' Törökök, közönsége-
lén azt hiszik, hogy ezen a' napon adta Mahumed
a' Paraditsomban azt, a' nagy Vendégséget, a' mely-
ben minden Mahumed' Vallásáért meg hóltak jelen
vagnak; de csak a' füleket sem mozdíták a' Tör-
rökök; hanem a' Kaputány Basát jól meg-itatá Har-
tzeg Nafszau 28-dikban a' böjt áldamásába. A'
Nagy Tábor körül szaga fints még eddig Istennek
hálá a' ragadó nyavallyának; de még-is minden ál-
tal jövőket keményen meg-néznak ha Kontumátzia
Khirurgus nints a' Regiment' Feldtserek-is. — La-
pátzból Juniusnak 24-dik napján: Kolinovits Kapi-
tányról (a' kiről a' múlt Levélben irtunk) ezt be-
széllik, hogy ez a' Kapitány mondta a' Törökök-
nek hogy Otsigriát ne bántsák, de hogy a' szavá-

ja nem halgattak a' Vakupi kö-salón várta őket
mikor vissza jöttek 's ezt mondta „ Ne erős Vité-
zek ugyan szerentsélen jöttek-meg! vérelesen és tört
kézzel-lábbal, „ hát vissza-hoztátok a' Jobbágyitor-
ka 's a' t. Ezen-ugy meg-haragüdtak a' Törökök,
hogy a' Kapitányt meg-ölték volna ha a' házba bé-
nem szaladt volna. — Minthogy észre vették hogy
a' Török nem csak Vég Szendrő és Ráma közt
gyál erősen öfzve, hanem még Krotzkánál maga-ism
meg-nézegette a' helyet a' Nagy Vezér: a' nagy
Armádia is-ugy van el-rendelve, hogy vagy a' Szász
ván által-mehessen, vagy a' Bánáti és Erdélyi Se-
regekkel magát egyfzerbe öfzve-adhassa; és így a'
nagy Armádia most az egész Kordon közepe és de-
reka, a' melynek a' jobb-szárnya a' Tóth, Horváth
or- a' Trieszti Seregek; a' bal-szárnya a' Bá-
náton és az Erdélyben fekvő Regementek; a' mely
lyek egy-ideában mindenütt egy-máshoz érnek.

A' minden-nemű hadi-dolgoknak, bombi, goly-
lyók, tüzi-por 's más-egyéb-ételre és italra tar-
tazóknak szüntelenül való költszetések a' Tábor-
höz öly nagy, hogy csak egy hónap alatt meg-
nem tudók azon hajóknak számát mondani, mely
lyek az efféle dolgokkal Pest és Buda között a'
Dunán le-eveztenek. Minden-féle hadi-készületeink
kellele fölett valók a' Tábornál; azért senki se tsu-
dálkozzék, hogy még a' Nagy Tábor nem szeles-
kedett; mert — A' Török Nagy Vezérnek, a' Ten-
geri Nagy Vezér Hertzeg Naszfzautól lett meg-ko-
bátsoltatásának keferü szaga még előbb orrába hat-
ván mint nekünk (a' mint itt némely Kereskedő

Törökök beféllik) ezen szag úgy meg-zavarta már is a' Nagy Vezér agya-velejét, hogy ő minden Frantzia Tanátsofsaival edgyütt nom alkaimas magát fel-találni, mi tévös légyen: Sofia és Vidin között ugyan alkálirafint Sántzba verte magát; de ő ott se káig nem ülhet; mert azon kívül hogy fel-kopik az álla, mihelyt hidegetske léfzen az éh-gyomrú Jantsár arra mégyen, a' merre éledelt és meleget reménl: ez alatt, minthogy már Bender, Oszakov és Khotzim inkább a' mi kezünkbe mint a' Portában vagyon, mihelyt ezek el-foglaltattak — oda Módova és Oláh-ország! — oda a' Dunán innen lévő Török Pofsessio! ekkor keritik-még a' szárazon lévő Török Nagy Vezért-is az edgyesült Sergek — hogy ne-lehelsen mit vemi a' Kaputány Basának szemére. — A' Tengeri tsata meg-nyerésével, nem gondolná az ember mint meg-változott a' Politikusoknak a' mostani háborúról volt itéletek — már most többnyire hiszik, hogy még Várnáig el-érkezünk, hál régi eleinknek ki-omlott Vitéz véreket meg-boszulhatjuk.

A' Toskánai Leopold Sándor Hertzégnek azon Levele, mellyet Májusnak 6-dikán Generál Báro Splényi Mihály Urhoz küldött ezen folyó eszten dőben: „Azon jó hírek és örvendetes tudósítálok, mellyeket kégyelmednek a' múlt hón. 24-dikén hozám botsátott Leveléből értettem, ki-nem mondhatom, mely nagy örömömre szolgálnak, mivel én ez által jobban-is különös vitézi maga-viseletéről Báró Bajalitsnak, Hadnagy Arnóldnak és Fraitsnak, nem különben az alatta való népségnek Vi-

tézségéről meg-győződve, szerentsés próbájokat ö-
römmel olvastam; mivel engemet semmi nagyobb
nem gyönyörködtethet, mint az, valami azon Rgmt-
nek betsületét neveli. Nem-is lehet benne kételked-
ni, hogy ennekutánna-is magát ezen Regiment min-
den meg-eshető történetekben különös vitézséggel
ki-ne-mutassa, minthogy mind a' vitézségre, mind
a' fegyverben való gyakorlásra, mind a' Nép között
való jó rend-tartásokra, mind a' nagy szivűségre
nézve egy Regiment-is ennél nem előbb-való. Ké-
rem kegyelmedet, hogy ezen én értelmemet tégye
közönségsé, maga pedig az én Barátságomról ö-
rökösön meg-légyen győzve s. t.

Valamely bizonyos az, hogy a' Montenigrinu-
fok testestől lelkestől a' F. Császári Udvarhoz ra-
gadtanak, oly bizonytalan a' Skutari Basának a-
lattomban való által-lathatatlan titkos tzielja: mert
csak nem közel lehet tapogatni, hogy máig-is az
alattomban való alkudozásban vagyon. Kapitány
Vukasovits az a' F. Császári Királyi Biztós a'
Montenigrinufoknál, ki ezen Nemzetet a' Portának
már oda küldött mérgétől meg-óltalmazván, a'
Nemzet szivét a' Császár' részire hódította; mely-
ről egy Ragulai lakós a' múlt h. 5-dikén egy Au-
stria Dalmátziában lakó jó-akarójának következen-
dő Levelét irt: „Az én kegyelmedhez küldött u-
tolsó Levelemnek alkalmatoiságával adá elé maga
magát egy alkalmatoiság, mely-szerént kéntelenit-
tém Montenegroba utazni, hol szerentsém vala a-
zon minden tiszteletre méltó Vukasovits Kapitány
Úrnak tiszteletére lenni, ki itt ezen Nemzetnek a'
Tsá-

Tsászári részére hódolt szívét, a' fel-markában ta-
sfa. Monténegró már szinte el-pártolt vala' a' Ts-
szártól midőn ezen nagy-böltsefségű Férfi ide é-
kezvén, ezen hegy-lakólsainak sziveket nagy bö-
tsefséggel meg-nyervén, a' Porta Komissáriusit, ki
itt már a' Népet szinte el-pártoltatják vala, az-
gész Tartományból ki-kergetteté, és csak halgassa
meg kegyelmed — En magam jelen valék, midő-
n 2 nagy Török Komissáriusokat ki-kergetének; ki
már a' nevezetesebb embereket a' Nemzetből; ső-
magát a' Püspököt-is magok részekre hódították va-
la. Ezen 2 Törökök egy pertzentésben meg-ölet-
tetnek vala a' Néptől, ha ezen Kapitány a' Néppe-
el-nem hiteti vala, hogy egy olyan nagy hadaka-
zó Nemzetnek, a' Világ szemé előtt sokkal nagyobb
betsületére szolgálna, ha az ilyen gaz-embereket ki-
küldené a' Tartományból; azért ki-igazították őket;
de — Az Isten örizzen-meg bennünket olyan ki-
küldésről! mert ezeknek ki-kergetésekre még csak a'
kutyákat-is utánnok írszították. Bernet és Vukás-
vits Kapitány Urak már a' Skutari Basát-is annyira
vették, hogy ha szinte maga nem lenne is a' Ke-
resztény Tsászár részén, mindazáltal a' Kereszte-
nyeket által bocsátja, kik ha a' Monténigrobéliek-
kel magokat öfve-kapcsolják, minden bizonynyal
leg-alább 20-ezer leg-keményebb hadakazó férfiak-
ból álló Seregre gyűl ezen legittség az Albániaiak-
kal; kik mind a' Tsászár részén vagynak, Adjajst-
ten, hogy a' Kigyelmetek Tsászárjától minél hamar-
rabb örvendetés híreket halhassak, — ezt egy Ra-
gusai ember írta.

Egy a múlt hón. 19-dikén a Trielli partokról érkezett Levél azt erősíti, hogy megint kenyérral fegyverekkel és más hádi-készületekkel terhelt Tsáfszári hajók szemléltettek Monténigró-felé; melyi elég bizonyos jele annak, hogy Velentze megengedte ő Felségének azt, a' mit tőle kért, hogy t. i. minden vizein szabad által-menetelt engedjen.

A' Pesti Kurirból olvassuk, hogy a' Bánáthól Sereg gyanus Parásztot vittének fogságra, kik a' Török nagy Tábornak az erdőken keresztül egy utat jegyeztének vala-ki a' Hazába való bé-ütésre. — A' Pruszfiai és Nagy Britániai Udvaroknak a' szövetséges Belgium eránt tett edgyező kötélek, mind a' 3 részről arra ki-rendelt személyek által, a' múlt hónapnak 13-dikán Looban meg-petséltették, a' Londoni tudósítás-szerént. — A' Pruszszus Koronára következő Printz Gróf Lingen név alatt titkon Hágába érkezék a' múlt h. 23-dikán, az iratik, hogy a' szövetséges Belgium tsak nem egészen ki-gyógyult a' hektikából.

Tsudálkozni lehet mennyi tépett ruha vagy kérdő kívántatik mostan a' Tábornál a' sebeknek bekötözésére; egy ahoz értő seb-gyógyító Orvosnak tapasztalása-szerént, közönségesen fel-vévén egy hét alatt Izáz sebesnek kívántatik 50 font: Már ha felveti az ember, hogy 200-ezerből álló Táborban egy esztendő alatt minden 20-dik ember sebbe fekdüdjék; e' szerént egy, esztendő alatt kívántatnék az egész Tábor számára 2600 má'fa tépett ruha. Hát még a' orvosság! — Nem tsuda tehát hogy itten Bétsben-is házanként járt a' múlt napokban a'

jelentés, az iránt, hogy a' ki-mosott és meg-tépés
rongyos ruhának fontja 10 krajtzárral fizetve
bé-fog szedetni, melyre nézve a' kinek kedve, ide-
je, és módja vagyon benne, ezen szükséges és a
közönséges hafzonra tartozó dologgal szolgálhat.

Tsernovitz 9-dik Jul. — Kedves Barátom! Már
16 ezer Mulzkák meg-érkeztek hozzánk Szóitkov-
latt; de még eddig Te Deum laudamusnál egybe
semmit sem producáltak; ezt pedig a' közelebb lé-
vő Vasárnapon Otzakov meg-vételének emlékezté-
re, mely alkalmatossággal az egész Mulzka és Tsá-
szári Tábor az öröm ágyuzással töltötte idejét: Ko-
tzimhoz pedig már olly közel mozdultanak, hogy
non plus ultra, hanem ha a' kapu bé-akarnak menni.
Jafsiból a' miéink ki-költöztek, és a' Mulzkák szál-
lottanak beléje. A' Székely Húszárok ditséretelen
viselik magokat, és edgy Izóval a' Húszár itt az
a' valaki, ki előtt minden kalapot emelitt. Azt ir-
hatom, hogy itt felettébb kevelsek az egybe tsapá-
fok, mivel nintsen kivel: alig tevelyeg imitt amott
egy egy beteg Török. Ugy haljuk, hogy a' mi Né-
pünk le-méggyen innen a' Duna-felé az Erdélyieknek
legittségekre.

Tudósítás,

A' Felsőleges Királyi Cam. Adminisztráziótól, a' Ti-
hanyi Can. Tisztartóságához olly rendelés érkezett;
mely-szerént ezen K. Uradalomban találtató fehér
borok kótyavetye által el-adafsanak — azért ezen
kótyavetyére határozottatott ezen folyó hónapnak
28-dik, Augustusnak pedig 10-dik napja. A' kótya-
vetye léssen Tihanban és 1600 akó jó fehér bor fog
el-adatni — Oh svavis anima! dulce poculum! be
jó lesz az ezen a' kótyavetyén meg-jelenni!! és ezen
régí Pogány isteneket meg-vásárolni!